

ขอเทอดทูน และ จารึกในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงพระเมตตาพระราชทานเพลิงศพ เป็นเกียรติ แก่ นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา ผู้ล่วงลับ

ขอพระราชทาน พระบรมราชวโรกาส กราบถวายบังคมใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ด้วยระลึกในพระมหากรุณาธิคุณ เป็นล้นเกล้าไว้ ณ ที่นี้

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้าทุกคนในครอบครัว

อนุสรณ์

งานพระราชทานเพลิงศพ

นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา

ณ ฌาปนสถานวัดสระแก้วปทุมทอง พิษณุโลก 8 กรกฎาคม 2521

นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา

ชาตะ-2 กุมภาพันธ์ 2453

มรณะ-26 มีนาคม 2521

ประวัติรับราชการของ น.ท. ถวิล เชาวน์วิทยา

1. ชื่อเดิม ถวิล ชื่อสกุล เชาวน์วิทยา
2. เกิด ณ วัน 4 ฯ 3 ค่ำ ปี จอ ตรงกับ วันที่ 2 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2453
3. สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย ศาสนา พุทธ
4. ภูมิลำเนาเดิม บ้าน บางยี่รงค์ ตำบล บางยี่รงค์ หมู่ที่ 3 อำเภอ บางคนที จังหวัด สมุทรสงคราม
5. ชื่อบิดา นายผัน เชาวน์วิทยา (ถึงแก่กรรม)
6. ชื่อมารดา นางเยื้อน เชาวน์วิทยา (ถึงแก่กรรม)
7. ปู่ นายชม ย่า –
8. ตา – ยาย นางแสง
9. อาชีพก่อนเข้ารับราชการ –
10. ภริยา นางถนอม เชาวน์วิทยา (สกุลเดิม) โลหะกิจ
11. ชื่อบิดา นายสุท โลหะกิจ มารดา นางกิม
12. มีบุตรธิดารวม 8 คน ดังนี้.

    เยาวนารถ ปัญญะโชติ
    ยุทธนา ปัญญะโชติ
    ผุสดี ปัญญะโชติ
    วโรภาส เชาวน์วิทยา
    เอื้อมพร เชาวน์วิทยา
    อรพินทร์ เชาวน์วิทยา
    เอื้อง เชาวน์วิทยา
    อธิคม เชาวน์วิทยา

13. วุฒิการศึกษา

รร.มัธยมวัดสามพระเยา (ม.6) 2471

ร.ม.1 เป็นนักบินประจำกอง โรงเรียนการบินที่ 1 พระนคร

ขณะที่ไปปฏิบัติงานในหน่วยบินลำเลียงร่วมสหประชาชาติ ณ ประเทศเกาหลี ได้เข้าศึกษาใน FAR EAST AIR GROUNDS OPERATION SCHOOL ณ JOHN SON AIR BASE ศึกษาวิชา AIR GROUNDS OPERATION เข้าศึกษาเมื่อ 27 มี.ค. 98

เข้าอบรมในโรงเรียน ร.อ. - น.ต. เมื่อ 2500

14. ยศทหาร

พลทหาร	ปี 74
ส.ต.	ปี 76
ส.ท.	ปี 78
จ.ท.	ปี 79
จ.อ.	ปี 83
พ.อ.ต.	ปี 86
พ.อ.อ.	ปี 87
ว่าที่เรืออากาศตรี	ปี 88
เรืออากาศตรี	ปี 89
เรืออากาศโท	ปี 91
เรืออากาศเอก	ปี 93
นาวาอากาศตรี	ปี 96
นาวาอากาศโท	ปี 2500

15. ตำแหน่ง

ลูกแถว ร.พัน 3 ปี 74

ศิษย์การบิน รม.1 ปี 74

นักบินประจำกอง ปี 76

เป็นนักบินประจำ บน.3ฝูง.1 ปี 76

ครูการบิน รร.การบิน ปี 83

นักบินประจำหมวด กอง รร.การบิน กองศึกษาที่ 1 ฝูง 1 หมวดบิน 3 ปี 88

เข้ารับการอบรมนายทหารชั้นผู้บังคับหมวดบิน รุ่น 2 ปี 90

นักบินประจำกอง รร.การบิน กองศึกษาที่ 1 ฝูง1 หมวดบิน 3 ปี 91

นักบินประจำหมวดกอง รร.การบิน กองที่ 3 ฝูง 1 หมวดบิน 3 ปี 92

ผบ.กองบินลำเลียง ฝูง 1 หมวดบิน 1 ปี 95

นายทหารข่าว กองยุทธการกองบินลำเลียง ปี 95

นายทหารข่าว บน.6 แผนกยุทธการ ปี96

นักบินประจำกอง แผนกยุทธการ บน.5 ปี 97

ประจำ สธ.ทอ. ปี 97

ประจำ บก.ทอ. ปี 98

นักบินประจำกอง แผนกยุทธการ บน.6 ปี 99
ประจำ บย. ปี 99
หน.ส่งกำลังบำรุงกองบริการ รร.การบิน ปี 2500
หน.สวัสดิการ กรก.รร.การบิน ปี 04
ออกจากประจำการตามที่ขอลา เป็นนายทหาร กองหนุนมีเบี้ยหวัด สังกัด บก.ทอ. ปี 04

16. ไปเป็นนายทหารติดต่อ บก.หน่วยบินกองปราบปรามผสม และ รก.ผบ.ฝูง โจมตี หน่วยบินกองปราบปรามผสมอีกตำแหน่งหนึ่ง ปี 97
เป็นรอง ผบ.หน่วยบินใน หน่วยบินลำเลียง ซึ่งปฏิบัติการรบร่วมกับสหประชาชาติในกรณีสงครามเกาหลี ปี 97
ให้พ้นจากหน้าที่ รองผู้บังคับหน่วยบิน ลำเลียง ซึ่งปฏิบัติการรบร่วมกับสหประชาชาติในกรณีสงครามเกาหลี ปี 98

17. ในราชการทัพ
ในกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศษ ปี 83
ในกรณีฉุกเฉินคราวสงครามมหาเอเชียบูรพา ปี 85
ในคราวประกาศใช้กฎอัยการศึก ปี 94
มีสิทธิได้รับเวลาราชาการเป็นทวีคูณในกรณีไปราชการสงคราม ณ ประเทศเกาหลี ปี 97
ในคราวประกาศใช้กฎอัยการศึก ปี 94
ในคราวประกาศใช้กฎอัยการศึก พ.ศ. 2500 ปี 2500
ในคราวประกาศใช้กฎอัยการศึก พ.ศ. 2501 ปี 01

18. เครื่องราชอิสริยาภรณ์
เหรียญชัยสมรภูมิ ปี 94
เหรียญจักรมาลา ปี 91

19. เครื่องราชอิสริยาภรณ์
เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย ปี 92
เบญจมาภรณ์ช้างเผือก ปี 94
จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย ปี 96
จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก ปี 98
เหรียญชัยสมรภูมิ (เกาหลี) ปี 98

20. เครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญต่างประเทศ
ประดับเหรียญปฏิบัติงานสหประชาชาติ ซึ่งองค์การสหประชาชาติให้ ได้ในโอกาสมควร

ระลึกถึง คุณครูด้วยความอาลัย

คุณครู ถวิล เชาวน์วิทยา เคยเป็นครูการบินที่บรรดาศิษย์ทั้งหลาย(มีผมอยู่ด้วย)เคารพรักเป็นอย่างยิ่ง ครูมีฝีมือการบินเป็นเยี่ยม มีความตั้งใจเป็นยอดในการฝึกสอนการบินแก่พวกเราทุกรุ่น ด้วยวิริยะ อุตสาหะแรงกล้า โดยไม่เคยแสดงความย่อหย่อน เหน็จเหนื่อยหรือท้อถอยให้เห็นเลย

ระยะหลัง ๆ แม้ครูจากกองทัพอากาศไปอยู่บริษัทเดินอากาศแล้ว ผมก็ยังได้มีโอกาสกระทำคารวะการ ต่อครูเสมอมาอยู่เนือง ๆ เมื่อไปราชการหรือผ่านสนามบินพิษณุโลก ที่ครูควบคุมประจำอยู่

มาบัดนี้ ครูจากไปอย่างไม่ได้มีโอกาสพบอีกแล้ว แต่ความทรงจำในอดีตของผม ยังรำลึกถึงร่างสูง สง่าผ่าเผย ไหล่กว้าง ตัวตรงองอาจเหมือนช้างสารของครู ขณะที่เดินไปยังเครื่องบินและเดินออกจากเครื่องบินฝึก ภายหลังเสร็จภารกิจแต่ละวัน ในอดีตที่สนามบินทุ่งกุดทอง นครราชสีมา

ขอให้ดวงวิญญาณของคุณครู ได้โปรดรับทราบถึงความอาลัยและรำลึกในพระคุณ จากกระผมและบรรดาเพื่อน ๆ ที่เคยเป็นศิษย์ของคุณครูมาในอดีต และขอได้โปรดภูมิใจด้วยว่าผลงานจากเจตนาอันแรงกล้าของคุณครู ได้มีส่วนในการยังประโยชน์และกำลังให้แก่กองทัพอากาศ กับประเทศในปัจจุบัน คุณครูเป็นชายชาติทหารคนหนึ่งที่ได้ทำหน้าที่ไว้แก่ชาติบ้านเมือง อย่างสมศักดิ์ศรีแล้ว.

ด้วยความเคารพ - รักและอาลัย

พลอากาศเอก

(บัญชา เมฆวิชัย)
ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารอากาศ

ไว้อาลัย

แด่

นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา

เมื่อ พ.ศ. 2479 ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนการบินที่ดอนเมืองแล้วถูกส่งตัวไปเป็นนักบินประจำกอง ที่กองบินน้อยที่ 3 ที่นครราชสีมา จึงได้สนิทสนมคุ้นเคยกับคุณถวิล เชาวน์วิทยา ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา เพราะคุณถวิล ฯ เป็นนักบินประจำกองบินน้อยที่ 3 ก่อนข้าพเจ้า มีความประพฤติเรียบร้อย มีนิสัยดี มีอัธยาศัยสุภาพอ่อนโยน เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง ผู้ใหญ่ และผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน ประกอบทั้งเป็นนักบินฝีมือดี ซึ่งในภายหลังก็ได้รับเลือกให้เป็นครูการบินในโรงเรียนการบินเป็นเวลาหลายปี ในด้านการกีฬา คุณถวิล ฯ ก็ทำชื่อเสียงให้กับกองบินน้อยที่ 3 ไว้เป็นอันมาก ในเรื่องฟุตบอล ทีมฟุตบอลของกองบินน้อยที่ 3 ซึ่งคุณถวิล ฯ เป็นเซ็นเตอร์ฮาล์ฟอยู่นั้นเป็นทีมที่แข็งแกร่งมีชื่อเสียงในนครราชสีมาในสมัยโน้น ลงสนามแข่งขันครั้งใดก็มีประชาชนชาวนครราชสีมาไปชมกันแน่นขนัดทุกครั้งไป และทีมกองบินน้อยที่ 3 ก็มักจะชนะทุกครั้งเสียด้วย เราภูมิใจที่ทีมของเรามีเซ็นเตอร์ฮาล์ฟที่มีไหวพริบ เข้มแข็ง สกัดลูกและจ่ายลูกได้งดงามแม่นยำน่าดู

ในชีวิตข้าพเจ้าโดยส่วนใหญ่รับราชการอยู่ที่นครราชสีมา กับที่ดอนเมืองเป็นเวลานาน ๆ คุณถวิล ฯ ก็เช่นเดียวกัน ครอบครัวของเราจึงสนิทสนมกันไปด้วย มีงานการอะไรก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้สำเร็จไปสมความประสงค์ทุกประการ เป็นการเกื้อกูลซึ่งกันและกันตลอดมาชั่วระยะเวลาอันยาวนาน

บัดนี้ นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา ก็ได้จากพวกเราไปสู่ปรโลกแล้ว ยังความโศรกสลดมาสู่ครอบครัว ญาติมิตร และผู้ที่ใกล้ชิดสนิทสนมเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าและครอบครัวขอตั้งจิตอธิษฐานขออุทิศกุศลผลบุญทั้งปวงที่ได้บำเพ็ญมา เป็นปัจจัยหนุนนำให้ดวงวิญญาณของ นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา จงไปสู่สุคติในสัมปรายภพชั่วนิรันดร

พลอากาศตรี เปล่ง พจนะศิลป์

เปล่ง พจนะศิลป

แด่ครูด้วยความอาลัย

ได้ทราบข่าวครูถวิลสิ้นชีวิต
บรรดาศิษย์เศร้าใจ อาลัยหา
เคยสอนบินเยี่ยมยอดถอดวิชา
อนิจจา โรคภัยไร้ปรานี
น. 17 น้อมประนตจดจำ
ทุกถ้อยคำของครู ไม่รู้หนี
ให้รอบคอบไว้เถิด ประเสริฐดี
พ้นปฐพี แม้นประมาทอาจวางวาย
เหมือนแม่นกสอนลูกนกให้ผกผัน
ทั้งปลอบขวัญ ใจสู้ไม่รู้หาย
เป็นนักบินเหมือนนก ไม่ตกตาย
เพราะใจกายเชื่อครูและบูชา
ท่านสอนบิน แต่ต้นจนสำเร็จ
เหาะระเห็ดเหิรไปในเวหา
ผู้มีฤทธิ์ย่อมไปในเมฆา
ขอวันทา คุณครูไม่รู้จาง

เป็นนักบินก้าวหน้ากันมาไกล
ก็เพราะใครเล่าหนอต่อปีกหาง
ไม่ลืมตัว ลืมครู ช่วยปูทาง
พื้นนภางค์เป็นเพื่อนคอยเตือนตน
ครูถวิลบินพรากไปจากโลก
ลูกศิษย์โศก ทั่วไปในเวหน
แสนอาลัยครูเก่าเศร้ากมล
ศิษย์ทุกคนขอขมา และอาลัย
ขอวิญญาณครูสู่สุคติภพ
จงประสพสุขาบุญญาสัย
ขออุทิศส่วนกุศล ช่วยดลใจ
เนาว์ภพใดสุขสันต์นิรันด์เทอญ.

"ศิษย์ น. 17"

แด่คุณครู ที่เคารพรัก

คุณครูถวิล เป็นคุณครูผู้หนึ่งที่ได้สอนให้ศิษย์การบิน รุ่น น. 18 มีความสามารถทำการบินจนเป็นนักบินได้ พวกเราทุกคนมีความรักและความเคารพคุณครูมาก แต่ยังไม่เทียบเท่ากับความรักของคุณครูถวิล ที่มีต่อศิษย์ ๆ ท่านรักศิษย์ ๆ ท่านมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะให้ลูกศิษย์ทุกคนมีความสามารถในการบินที่เท่าเทียมท่านเป็นอย่างน้อย ท่านจึงไม่เคยนึกถึงความยากลำบากในการสั่งสอนลูกศิษย์ แม้ว่าลูกศิษย์บางคนจะสอนได้อย่างลำบากยากเข็ญ ท่านก็ไม่เคยลดละความพยายาม ความตั้งใจที่จะปลุกปั้นลูกศิษย์ผู้นั้นให้สามารถทำการบินได้ทั้ง ๆ ที่ท่านต้องเหนื่อยจนสายตัวแทบขาด ด้วยความรักศิษย์ ๆ และความตั้งใจอันแน่วแน่ของท่าน พวกเราจึงได้สำเร็จเป็นนักบินที่มีความสามารถ และปัจจุบันมียศและตำแหน่งสูงในหน่วยงานต่าง ๆ สมความปรารถนาดังใจของท่าน

น. 18 ทุกคนรำลึกและนึกถึง คุณครูซึ่งประสิทธิ์สอนป้อนความรู้
ให้พวกเราบินได้เยี่ยงตัวครู จนเฟื่องฟูอยู่ทุกคนจนปัจจุบัน
แต่แล้วกาลเวลามาพรากชีวิต ครูจากศิษย์ไปลับเหมือนกับฝัน
ความดีครูตรึงจิตทุกศิษย์มั่น ไม่มีวันละลายเสื่อมคลายเลย

วันเวลาได้ผ่านล่วงไป สังขารร่างกายของท่านก็ร่วงโรยจนแตกดับในที่สุด แต่ความดีความเสียสละสุขของคุณครูถวิลนั้น ไม่มีร่วงโรยและแตกดับไปจากความทรงจำและจิตใจของศิษย์ ๆ ทุกคน ในวาระสุดท้ายที่ร่างของคุณครูจะมอดเป็นเถ้าถ่านนี้ ลูกศิษย์ขออุทิศส่วนบุญกุศลต่าง ๆ ที่ลูกศิษย์ทั้งหลายได้บำเพ็ญมาในอดีต ปัจจุบันและที่จะบำเพ็ญต่อไปในอนาคต จงเป็นผลบุญส่วนหนึ่งช่วยส่งเสริมให้ดวงวิญญาณของคุณครูไปสู่ที่สุคติภพเทอญ.

ลูกศิษย์ รุ่น น. 18

ระลึกถึง "ครูหวิล"

พี่หนอม ได้โทรศัพท์ขอให้ผมเขียนคำไว้อาลัย เพื่อเป็นอนุสรณ์ในโอกาสพระราชทานเพลิงศพ "ครูหวิล" ผมไม่ทราบจะปฏิเสธอย่างไร เพราะตระหนักดีว่าหากพี่หนอมไม่รักไม่นับถือผม คงจะไม่ออกปากเป็นแน่

ครูหวิล เป็นบรมครูคนหนึ่งของนักบินในเมืองไทยขณะนี้ ลูกศิษย์ ลูกหาเต็มบ้านเต็มเมือง

สัมพันธภาพระหว่างครูกับศิษย์การบินนั้น แตกต่างกับครูกับศิษย์ในสาขาวิชาสถาบันอื่น เพราะครูกับศิษย์การบินเราต่างใช้ชีวิตของแต่ละคนเป็นเดิมพันในการสอนฝึก และเรียน ครูการบินจึงเป็น "ครู" ของลูกศิษย์ตลอดชีวิต หรือแม้จะล่วงลับไปแล้ว

ที่โคราช ครูหวิล ก็สอนศิษย์ ฝึกศิษย์ไป พี่หนอมก็ขายข้าวขายขนม ศิษย์การบินอุดหนุนคับคั่งเสมอ บางคนก็ผูกปิ่นโต พี่หนอมจะอารมย์ไม่ค่อยจะปกติกับศิษย์การบินบางคน บริภาษณ์ต่าง ๆ นานา ก็น่าเห็นใจพี่หนอม ตังค์ก็ไม่ค่อยให้แถมยังแซวลูกสาวคนสวยอีก

ครู หวิล ไม่เห็นว่าอะไร ได้แต่ดู และอมยิ้ม แล้วก็เฉย คล้าย ๆ ที่จะเตือนพี่หนอมในใจว่า "......ก็อยากขาย อยากมีลูกสาว..... มันก็ต้องรู้จักอดทนเอาหน่อย......"

ทุกครั้งที่ครูหวิล พบปะลูกศิษย์ ท่านจะแสดงความดีใจและชื่นชม ที่ลูกศิษย์ของท่านส่วนมากเจริญก้าวหน้าทั้งทางราชการและส่วนตัว ท่านได้แสดงออกให้เห็นถึงสัญชาติญาณอันแท้จริงของผู้เป็น "ครู"

การจากไปของครูหวิล ในระยะเวลาอันไม่สมควร แม้จะเป็นอนิจจํ บรรดาศิษย์ขอร่วมกับพี่หนอม - หลาน ๆ เสียใจ และอาลัยยิ่ง

ขอให้ กุศลผลบุญที่ครูหวิลได้สั่งสมไว้ในขณะมีชีวิตอยู่ พระคุณของครูหวิลที่มีต่อศิษย์และตามที่ญาติมิตรสหายได้บำเพ็ญให้ จงเป็นพลวปัจจัย อำนวยให้วิญญาณของครูหวิลประสบแต่อิษฏวิบูลมนุญผลแห่งสุคติวิสัยในสัมปรายภพ ทุกประการ

พลอากาศตรี

พลอต. จรรยา สุคนธทรัพย์

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายเรืออากาศ

ชัยยะ ปั้นสุวรรณ

ผู้มีชีวิตและอาชีพเป็นนักบินนั้น คนที่มีบุญคุณเป็นที่เคารพบูชาและนับถือ รองจากบิดามารดา ก็คือ "ครูการบิน"

บิดา - มารดา เป็นผู้สร้างและให้เกิดมาในโลก เลี้ยงดูให้เราเติบโตมีชีวิตเจริญวัย

"ครูการบิน" เป็นผู้รับช่วงจาก บิดา - มารดา สร้างให้เรามีชีวิตชีวา ปีกกล้าขาแข็ง เมื่อดำรงชีพด้วยวิชาการบิน

คำที่ซึ้งรองจาก พ่อ - แม่ ก็คือ ครู และต้องเป็นครูการบิน ถ้าเราเป็นนักบิน

ครู ถวิล เชาวน์วิทยา เป็นครูการบินคนหนึ่ง ที่ลูกศิษย์ทุกคนซาบซึ้ง ยอมรับนับถือว่าท่านเป็นเสมือนบิดา - มารดา คนที่สอง

ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้รับถ่ายทอดวิชาจาก ครูถวิล แม้จะไม่ใช่เป็นลูกศิษย์ในสายการบินโดยตรงก็ตาม

ครูถวิล ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ผม ไม่เฉพาะแต่ในเรื่องของการบิน แม้ในการกีฬาท่านก็ได้สั่งสอนถ่ายทอดให้หลายอย่าง ทั้งกีฬาในร่ม และกลางแจ้ง

ผมแน่ใจว่า ที่ผมมามีชื่อเสียงโด่งดังในทางกีฬาฟุตบอล และทำชื่อเสียงให้กองทัพอากาศ โดยทีมฟุตบอลของทหารอากาศชนะเลิศ ติดต่อกันถึง 7 ปีซ้อน ๆ นั้น ผมได้วิธีการและหลักการมาจาก ครูถวิล สมัยที่เป็นศิษย์การบิน

ครูถวิล เป็นคนดีมากจริง ๆ ในหมู่คนดีทั้งหลาย ครูไม่เคยดุใคร ศิษย์คนไหนถูกครูถวิลดุก็หมายความว่า คนนั้นเป็นคนต้องธรณีสาร ไปหาอาจารย์รดน้ำมนต์ได้เลย 7 วัด

ศิษย์การบินคนไหน เสียไพ่ หรือเสียไฮโล ไม่มีข้าวจะกิน เดินโซเซจนเป็นลมก็กระเสือกกระสนไปกินข้าวบ้านครู ครูไม่ว่า

ถึงคราวปิดเทอม (ศิษย์การบินก็มีปิดเทอมเหมือนกัน) ลูกศิษย์คนไหน ไม่มีเงินค่ารถไฟจากโคราชมากรุงเทพ ก็เข้าแถวเรียงหนึ่งไปขอยืมเงินที่บ้านครู ครูไม่เคยขัด (ถ้าครูมี)

บางคนยืมแล้วทำลืม พบหน้าครูก็ทำตาแป๋ว เหมือนคนตาบอดตาใส ครูก็ไม่ว่าและไม่ทวงให้ลูกศิษย์เจ็บปวดหัวใจแม้เพียงคำเดียว

ลูกศิษย์ของครูถวิล เชาวน์วิทยา มีมากมายหลายรุ่น ไปเป็นนักบินของบริษัทการบินพานิชย์ ร่ำรวยไปก็มี และที่เป็นนายพลอยู่ในกองทัพอากาศก็หลายคน

ทุกคนไม่เคยลืมวิชาการบินที่ครูสั่งสอน และไม่เคยลืมความกรุณาปรานี ตลอดจนความดีของครูถวิล เชาวน์วิทยา

บัดนี้ครูถวิล เชาวน์วิทยา ได้ลาจากโลก และจากทุกคนไปแล้วโดยไม่มีวันกลับด้วยโรคร้าย ซึ่งคอยคุกคามครูอยู่เสมอ ในระยะหลัง ๆ นี้

ถูกละ มนุษย์ทุกคน ย่อมหลีกเลี่ยงการตายไม่พ้น และไม่มีใครจะมีชีวิตอยู่จนโลกสลาย แต่ครูถวิล เชาวน์วิทยา ก็ยังไม่ควรจะจากโลก และจากพวกเราไปรวดเร็วเช่นนี้

ลูกศิษย์ทุกคน เศร้า และสุดอาลัย ในการจากไปของครูโดยไม่มีวันกลับ สิ่งเดียวที่ลูกศิษย์พึงทำเพื่อทดแทนบุญคุณครูได้ ก็คือ ขอตั้งจิตอธิษฐาน ให้วิญญาณอันบริสุทธิ์ของครูจงไปสู่สุขคติ ในสัมปรายภพโน้นเถิด

ลูกศิษย์ ป. 7

ด้วยความอาลัยรักจาก แม่ และ ลูกทุกคน พ่อ ผู้มีน้ำใจงาม โอบอ้อมอารี มีความเพียร และความสามารถ อันเป็นแบบฉบับอันดีงาม ถือความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้งประจำใจ พ่อเป็นความภาคภูมิใจของลูก พ่อให้ความรัก และความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด แก่ลูกทุกคนโดยไม่มีความลำเอียง พ่อเป็นทั้งพ่อและเพื่อนที่ดีของลูก ๆ เป็นครูที่ดีของศิษย์ เป็นมิตรที่ดีของสหาย เป็นสามีที่ประเสริฐสุดของแม่ พ่อมีชีวิตสั้นเกินไป ไม่มีโอกาสให้ลูกได้สนองพระคุณให้สมกับพ่อได้อบรมลูกมาอย่างดีที่สุด ลูกระลึกถึงพระคุณพ่อผู้เป็นร่มโพธิ์ของแม่และลูก ๆ ขอภาวนาให้พ่อถึงซึ่งภพสุดท้ายอันเป็นภพของผู้ประเสริฐอย่างพ่อ ภพของผู้ประกอบแต่กรรมดีเท่านั้น

แม่ และลูก ๆ ของพ่อทุกคน ขอกราบขอบพระคุณท่านที่เคารพ และมิตรสหายของพ่อที่กรุณาให้เกียรติมาร่วมงานพระราชทานเพลิงศพพ่อครั้งนี้ มาในที่นี้ด้วย

แม่ และ ลูกทุกคน
ถนอม เชาวน์วิทยา

เยาวนารถ - มอวริส กัลโลเวย์
ยุทธนา ปัญญโชติ
ผุสดี - ร.ต.ท. กมล รัตนพิมล
ส.อ. วโรภาส - นันทิมา เชาวน์วิทยา
ร.อ.หญิง เอื้อมพร เชาวน์วิทยา
ร.อ.หญิง อรพินทร์ - ร.ท. เผด็จ คล้ายทับทิม
เอื้อง - นายแพทย์ เสรี สุกแสงฉาย

กับแม่เมื่อเป็น นาวาอากาศตรี

ขณะทำงาน ในราชการสงครามเกาหลี ที่ญี่ปุ่น

กับ อดีต ท่านผู้บัญชาการทหารอากาศ พล.อ.อ. บุญชู จันทรเบกษา และ นายทหารติดตาม เมื่อเยี่ยมทหารในสงครามเกาหลี

พ่อ แม่ กับลูก ๆ อ๊อย - ต๋อย - อ้วน - ใหญ่ - เอื้อง เมื่อเล็ก ๆ และน้า

ในชุดเตรียมขึ้นฝึกบินเมื่ออยู่ บ.น. 6

พ่อกับความชื่นใจเมื่อวันลูกรับปริญญา ฯ (อ้วน)

(กับใหญ่)

ส่งลูกชายคนเล็ก (ต๋อย) ไปรบเวียตนาม

กับอดีตท่านผู้ว่าราชการจังหวัด พิษณุโลก พล จุฑางกูร
เมื่อย้ายไปทำงานบริษัทเดินอากาศไทย ที่พิษณุโลก

พ่อ แม่ กับใหญ่และเพื่อน จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รูปถ่ายครั้งสุดท้ายของพ่อ เมื่อไปส่งหลานชายคนโต (พู่) ไปอเมริกา ปลายปี 2519 กับแม่ อ้วน และ อาว์สุวรรณา

บทสวดมนต์

บทบูชาพระ

เมื่อจุดธูปเทียนแล้ว บูชาพระดังนี้
พุทธัสสะ บูชา มะหาเตชะวันโต
ธัมมัสสะ บูชา มะหาปัญโญ
สังฆัสสะ บูชา มะหาโภคะวาโหติ
โลกะนาถัง พุทธาทิระตะนัตตะยัง ปูเชมิ
อัคคิผังปุบ อะหัง ทัตะวา อะสิติกัปปะโกฏิโย
ธาเรนโตมหิ ปิฏกัตตะยัง นิพพานัง ปะระมัง สุขัง

พระคาถาชินปัญชร

ชะยะสะนากะตา พุทธา เชตะวา มารัง สวาหะนัง
จตุสัจจาสภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นราสภา
ตันหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะ วีสะติ นายะกา
สัพเพ ปติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
สีเส ปติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะ คุณากะโร

หะทะเย เม อนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาใน จะ วามะเก
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มหานาโม อภาสุง วามะโสตะเก
เกสะเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภีโต มุนิปุงคะโว
กุมาระ กัสสะโป เถโร มเหสี จิตตะวาทะโก

โสมัยหัง วะทะเน นิจจัง ปติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะ สีวะลี
เถรา ปัญจ อิเม ชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ

เสสา สีติ มหาเถรา วิชิตา ชินะสาวกา
เอเต สีติ มหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละ เตเชนะ อังคะ มังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะ โมระ ปะริตตัญจะ อาฏา นาฏิยะ สุตตกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะ สัณฐิตา
ชินา นานา พะละสังยุตตา สัตตัป ปาการะ ลังกะตา
วาตะปิตตา ทิสัญชาตา พาหิรัช ฌัตตุ ปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ อนันตะ ชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะ ปัญเรชะ

ชินะ ปัญชระ มัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหิตะเล
สทา ปาเลนตุ มัง สัพ เพ เต มหาปุริสา สะภา
อิจเจวะ มันโต สุคะโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัทะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมา นุภาวะ ปาลิโต จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติฯ

บูชาพระพุทธ

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ

บูชาพระธรรม

อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าขอบูชาเฉพาะซึ่งพระธรรม ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

บูชาพระสงฆ์

อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าขอบูชาเฉพาะซึ่งพระสงฆ์ ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพะยัญชนะสัมปันนัง สาลีนัง
โภชะนัง อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ

ข้าพเจ้าขอบูชาซึ่งโภชนะข้าวสาลีพร้อมทั้งแกงและกับและน้ำอันประเสริฐนี้ แด่พระพุทธเจ้า

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ

ข้าพเจ้าขอส่วนเหลือที่เป็นมงคล

อาราธนาศิล 5

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ . . . . ฯลฯ
ตะติยัมปิ . . . . .ฯลฯ
(ถ้าจะอาราะนาศิล 8 ให้เปลี่ยนคำว่า ปัญจะ เป็น อัฏฐะ)

อาราธนาพระปริตร (สวดมนต์)

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา.
สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา.
สัพพะภยะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา.
สัพพะโลคะวินาสายะ ปะริตัง พรูถะ มังคะลัง.

อาราธนาพระธรรมเทศนา

พรหมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ กัตอัญชะลี
อันธิวะรัง อะยาจะถะ สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะ
ชาติกา เทเสตุ ธัมมัง อะนุกันปิมัง ปะชัง

อธิษฐานเวลาทำบุญ

สุทินนัง วะตะ เม ทานัง อาสะวักขะยาวะหัง โหตุ

ทานของข้าพเจ้าถวายดีแล้วนี้ จงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าหมดความเศร้าหมองเถิด

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยังภัณเต ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโนชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายข้าวสาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับข้าวสารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจีวะรานิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจิวะระปูชาวิปาโก อัมหากัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง มาตาปิตุอาทะโย ญาตะกา ทานะปัตติง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา

คำแปล

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวายจีวรเหล่านี้ แก่พระผู้เป็นเจ้า ขอผลแห่งการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลาย มีบิดา มารดาเป็นต้น ผู้ล่วงลับไปแล้วของข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอญาติทั้งหลายมีมารดา บิดาเป็นต้น ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงได้รับส่วนแห่งทานตามความตั้งของข้าพเจ้าเถิด

คำถวายผ้าบังสุกุล

อิมัง วัตถัง มหาปังสุกูละจีวะรัง สีละวันตัสสะ นะยาเทมะ สาธุ โนภันเต สีละวันโต อิมัง มะหาปัง-สุกูละจีวะรัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวายผ้ามหาบังสุกุลจีวรนี้ แด่ท่านผู้มีศีล ขอท่านผู้มีศีลจงถือเอาซึ่งผ้ามหาบังสุกุลจีวรนี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ

คำถวายผ้ากฐิน (แบบธรรมยุต)

มิมัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง สังฆัสสะ โอโนชะยามะ, สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง ปะฏิคัณหาตุ ปฏิคคะเหตะวาจะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินกับทั้งบริวารนี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย รับแล้วจงกราลกฐินด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายเครื่องสังเวยพระภูมิ

ภุมมัสมิง ทิสาภาเค สันติเทวา มะหิทธิกา เตปิ อัมเห อะนุรักขันตุ อะโรคะเยนะ สุเขนะจะ สูปะพยัญชะนะ สัมปันนัง ปะริภุญชันตุ เทวะตาชะยะมัง คะลานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เม

(เมื่อถวายเครื่องสังเวยแล้ว เวลาจะลาเครื่องสังเวยให้แบบเดียวกันกับลาข้าวพระพุทธ แล้วควรหลั่งน้ำถวายพระภูมิคือเอาน้ำเทรดลงที่โคนเสาศาลพระภูมิแล้วว่าคาถาดังนี้)

อะยัง ภูมิปะเทโส วิสูงคาโม สุขี โหตุ

บทกรวดน้ำโดยย่อ

อิทัง เม ญาตีนัง โหรุ สุขิตา โหนตุ ญาตโย

ผลทานนี้ จงสำเร็จแก่พวกญาติ ของข้าพเจ้า ขอญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า จงมีความสุขเถิด ฯ

คำสักการะพระภูมิ

อิติ สุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโมพุทธายะ ปะถะวี คงคา พระภุมมะเทวา ขะมามิหัง

คำถวายผ้ากฐิน (มหานิกายสงฆ์ไทย)

อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ

(ว่า 3 จบ)

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้ากฐินจีวรกับทั้งบริวารนี้ แก่พระสงฆ์

คำถวายสลากภัต

เอตานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ อะสุกัฏฐาเน ฐะปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ

สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายภัตราหาร กังทั้งบริวารทั้งหลาย อันตั้งไว้ ณ ที่โน้นนั้นแด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงห์จงรับภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านั้น เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายเภสัช (ยาแก้ไข้)

อิมานิ มะยัง ภันเต คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารานิ อิธะ อาเนตะวา ฐะปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะนิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากังทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายยาแก้ไข้ ซึ่งได้นำมาตั้งไว้ ณ ที่นี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับยาแก้ไข้เหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายศาลา

มะยัง ภันเต อิมัง สาลัง ธัมมะสะภายะ อุททิสสะสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมังธัมมะสะสาลัง ปฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตังหิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวาศาลาหลังนี้แก่พระสงฆ์อุทิศเป็นธรรมสภา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับธรรมสภาศาลาหลังนี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต วัสสิกะสาฏกะจีวะรานิ สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต สังโฆ อิมานิ วัสสิกะสาฏกะจีวะรานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ผ้าอาบน้ำฝนของข้าพเจ้าทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายแด่พระงสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าอาบน้ำฝนทั้งหลายนี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายน้ำผึ้ง น้ำมัน

อิมานิ มะยัง ภันเต มะธุเตถานิ อิธะ อาเนตะวา ภิกขุสังฆัสสะ นิยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ มะธุเตลานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายได้น้อมนำมาแล้วซึ่งน้ำผึ้ง และน้ำมัน ทั้งหลายนี้ ขอถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งน้ำผึ้ง และน้ำมันทั้งหลายนี้ เพื่อเป็นประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายผ้าป่า

เอตานิ มะยัง ภันเต จีวะรานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ จีวะรานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายจีวรเหล่านี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับจีวรเหล่านี้ กับทั้งของที่เป็นบริวารของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ

คำถวายสังฆทาน (ถวายเพื่อนความสุขความเจริญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภันตานิ สะปะริวารานิ ปะติคัญหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ

คำถวายสังฆทานอุทิศผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหา-กัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ญาตะกานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับภัตตาหารกับทั้ง

บริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติทั้งหลาย มี มารดา บิดาเป็นต้นด้วย (ที่ละโลกนี้ไปแล้ว) ตลอดกาลนาน เทอญ

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

อิทัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกังวิยะ สิญจิตัง อโหสิกัมมัง ขอศพนี้ จงอโหสิกรรมเหมือนน้ำที่ข้าพเจ้าได้รดแล้วนี้เถิด

คำภาวนาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง
เราก็จะต้องตาย แน่ที่เดียว

คำภาวนาเวลาทอดผ้าศพให้พระบังสุกุล

นามะรูปัง อนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อนัตตา
นามรูปไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่ใช่ตัวตน

บทกรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะรา อาจาริยูปะการาจะ มาตา ปิตา จะญาตะกา ปิยามะมัง สุริโยจันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปิจะ พรหมะมารา จะอินทา จะตุโลกปาลา จะเทวะตา ยะโมมิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา เวริกาปิ จะสัพเพสัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม สุขัญจะ ติวิธัง เทนตุ ขิปปัง ปาเป ถะ โวมะตัง

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุทิสเสนะจะ ขิปปาหัง สุละเภเจวะ ตัณหุปาทานะเฉทะนัง เย สันตาเน หินา ธัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง นัสสันตุ สัพพะทา-เยวะยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว อุชุจิตตัง สะติ ปัญญา สัลเลโข วิริยัมหินา มารา ละภันตุโนกาสัง กาตุญจะ วิริเยนสุ เม พุทธาทิปะวะโรนาโถ ธัมโมนาโถ วะรุต-ตะโมนาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะสังโฆ นาโถตตะโรมะมัง เตโสตตะ มานุภาเวนะ มาโรกาสัง ละภันตุมา ฯ

คำภาวนาเวลาเผาศพ

อะยัมปิโข เม กาโย เอวัง ภาวี ธัมโม เอวัง อะนะตีโต

กายของเรานี้ ต้องเป็นอย่างนี้เหมือนกัน มีอย่างนี้เป็นธรรมดาไม่ล่วงพ้นความเป็นอย่างนี้ไปได้

กำหนดการพระราชทานเพลิงศพ

นาวาอากาศโท ถวิล เชาวน์วิทยา

ณ ฌาปนสถาน วัดสระแก้วปทุมทอง

หน้าวิทยาลัยพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก

วันเสาร์ที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

เวลา ๑๖.๓๐ น.

กำหนดการบำเพ็ญกุศล

วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

เวลา ๑๙.๐๐ น. สวดพระอภิธรรม

วันเสาร์ที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

เวลา ๑๐.๓๐ น.พระสงฆ์สวดพระพุทธมนต์

เวลา ๑๑.๐๐ น.ถวายภัตตาหารเพล

เวลา ๑๔.๓๐ น.แสดงพระธรรมเทศนา

เวลา ๑๕.๐๐ น.มาติกาบังสุกุล

เวลา ๑๖.๓๐ น. **พระราชทานเพลิงศพ**

ขอกราบเรียน เรียน เชิญ มาด้วยความเคารพ

ภรรยา บุตร ธิดา เจ้าภาพ

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น 200/26-27 ตรอกพุทธโอสถ ถนนนเรศ
กรุงเทพมหานคร **โทร. 2336871, 2330317** นายชวลิต ไชยธีรภิญโญ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2521